

Sygn. akt: I C 612/15 upr.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 stycznia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Oleśnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Dawid Wróblewski

Protokolant: sekr. sądowy Klaudia Pluta

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 29 stycznia 2016 roku

sprawy z powództwa (...) S.A. w W.

przeciwko J. J.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego J. J. na rzecz strony powodowej (...) S.A. w W. kwotę 259,08 zł (dwieście pięćdziesiąt dziewięć złotych 08/100) wraz z:

a) odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 230 zł (dwieście trzydzieści złotych) od dnia 22.09.2015r. do dnia 31.12.2015r. i liczonymi od kwoty 29,08 zł (dwadzieścia dziewięć złotych 08/100) od dnia 23.09.2015r. do dnia 31.12.2015r.;

b) odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 259,08 zł (dwieście pięćdziesiąt dziewięć złotych 08/100) od dnia 01.01.2016 roku do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie powództwo oddała;

III. zasądza od pozwanego J. J. na rzecz strony powodowej (...) S.A. w W. kwotę 90 zł (dziewięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym kwotę 60 zł (sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

IV. nadaje wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt I C 612/15

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 23-09-2015 r. wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny

(sygn. akt Nc-e 1838912/15) powód (...) Spółka Akcyjna

z siedzibą w W. wystąpił przeciwko J. J. o zapłatę kwoty 259,08 zł, na którą składają się:

- zaległa rata składki ubezpieczenia OC w wysokości 230,00 zł,

- odsetki ustawowe w wysokości 29,08 zł naliczane od w/w raty składki od dnia

2014-06-05, tj. dnia następnego po terminie płatności składki do dnia 2015-09-21, tj. dnia poprzedzającego wniesienie powództwa.

Nadto, od powyższej kwoty 259,08 zł powód domagał się odsetek ustawowych od 2015-09-22 do dnia zapłaty.

Powód dochodził także w żądaniach pozwu zasądzenia zwrotu kosztów sądowych

w kwocie 30,00 zł, kosztów zastępstwa procesowego - 120,00 zł oraz zasądzenia zwrotu innych kosztów - 0,38 zł (opłata manipulacyjna dla dostawcy usług płatności).

W uzasadnieniu strona powodowa wskazała, iż powód zawarł z pozwanym w dniu 2013-12-05 umowę obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych dla klienta indywidualnego oraz małego lub średniego przedsiębiorcy nr (...). Przedmiotem umowy była odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która, kierując pojazdem mechanicznym R. (...) o nr rej. (...)

w okresie trwania umowy ubezpieczenia, wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu. Pozwany, zgodnie z ustawą z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, miał obowiązek zawarcia umowy ubezpieczenia OC,

a powód w okresie umowy miał obowiązek zapewnić pozwanemu ochronę ubezpieczeniową. W ramach zawartej umowy powód zobowiązał się w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone w umowie świadczenie, tj. wypłacić odszkodowanie

w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a pozwany zobowiązał się zapłacić powodowi składkę. Po zawarciu umowy ubezpieczenia OC między powodem a pozwanym, powód wystawił i wręczył polisę potwierdzającą zawarcie umowy i jej warunki, w związku

z czym po stronie pozwanego powstał obowiązek uiszczania składek ubezpieczeniowych

w wysokości, częściach i terminach wskazanych w umowie, przez cały okres trwania odpowiedzialności ubezpieczyciela. Pozwany nie uiszczył wymaganej raty składki ubezpieczeniowej OC, za okres udzielonej pozwanemu przez powoda ochrony ubezpieczeniowej. Powód wezwał pozwanego do zapłaty należnej raty składki wraz

z naliczonymi odsetkami ustawowymi przed wszczęciem niniejszego postępowania zakreślając 7-dniowy termin na jej uiszczenie. Mimo wezwania pozwany nie wpłacił zaległości. Pełnomocnik powoda ponownie wezwał pozwanego do zapłaty pismem z dnia 2015-09-22.

Powód żądał w pozwie zasądzenia odsetek na podstawie przepisu art. 481 § 1 i 2 k.c. Dodatkowo powód wyjaśnił, że skapitalizował on odsetki od kwoty 230,00 zł należnej powodowi z tytułu zaległej raty składki ubezpieczeniowej od dnia następującego po dniu płatności tj. 2014-06-05 do dnia poprzedzającego wniesienie powództwa i doliczył je do kapitału głównego. Od tak powiększonego świadczenia głównego, powód na podstawie art. 482 k.c. żąda odsetek od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty. Roszczenie stało się wymagalne w dniu 2014-06-05. Koszty zastępstwa procesowego powód określił na podstawie § 6 w zw. z § 2 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r.

w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

Postanowieniem z dnia 12-10-2015 r. wydanym w sprawie o sygn. akt VI Nc-e 1838912/15 Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i przekazał sprawę do Sądu Rejonowego w Oleśnie jako sądu właściwości ogólnej pozwanego na podstawie art. 50533 § 1 k.p.c.

W pismach procesowych: z dnia 04-12-2015 r. i z dnia 19-01-2016 r. strona powodowa podnosiła, że potwierdzenie zawarcia umowy ubezpieczenia pomiędzy stroną pozwaną a powodową stanowi Polisa Seria (...) z dnia 28-11-2011

r., a także potwierdzenie pokrycia ubezpieczeniowego. Powód wyjaśnił, że pozwany nie wypowiedział umowy ubezpieczenia przed końcem okresu obowiązywania, w związku z czym na podstawie art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych doszło do zawarcia kolejnych umów ubezpieczenia.

Pozwany J. J. nie złożył odpowiedzi na pozew ani żadnych pism procesowych, nie stawił się na rozprawie w dniu 29-01-2016 r., mimo iż został o jej terminie prawidłowo zawiadomiony, ani w żaden inny sposób nie ustosunkował się do roszczeń pozwu.

W wyniku przeprowadzonego postępowania dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 28-11-2011 r. J. J. (Ubezpieczający i zarazem właściciel pojazdu) jako klient indywidualny tj. osoba fizyczna nieprowadząca działalności gospodarczej/osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą i ubezpieczająca pojazdy niewykorzystywane do działalności gospodarczej, zawarł umowę ubezpieczenia komunikacyjnego OC oraz (...)z (...) Spółką Akcyjną z siedzibą

w W. - Polisa Seria (...). Umowa dotyczyła pojazdu o nr rej. (...) marki R., modelu (...), typ (...), rok produkcji 1998. Obejmowała okres ubezpieczenia od 09-12-2011 r. do 08-12-2012 r., zawierała zniżkę BM -50%.

Wysokość składki określona umową z dnia 28-11-2011 r. wynosiła razem 606 zł, była płatna w dwóch ratach po 303 zł, z czego termin płatności pierwszej został wskazany jako

28-11-2011 r., tj. dzień zawarcia umowy (kwota 303 zł tytułem pierwszej raty składki została zainkasowana). Natomiast termin płatności drugiej raty upłynął w dniu 27-05-2012 r.

Powyższa umowa była kontynuacją poprzedniej umowy ubezpieczenia samochodu, która zakończyła się w listopadzie 2011 r.

dowód:

- Polisa z dnia 28-11-2011 r. wraz z kalkulacją składki - k. 30-33.

J. J. nie wypowiedział umowy ubezpieczenia zawartej w dniu 28-11-2011 r. przed końcem okresu obowiązywania.

W dniu 01-12-2015 r. Centrum (...) S.A. wystawiło dokument potwierdzenia pokrycia ubezpieczeniowego klienta J. J., który posiada zarejestrowaną w inspektoracie K. umowę w zakresie 712 OC posiadaczy pojazdów dot. pojazdu R. nr rej. (...) (jak wyżej):

- seria/numer umowy: (...)

- data zawarcia umowy 05-12-2013 (kontynuacja ubezpieczenia)

- sposób ustalenia przebiegu ubezpieczenia: automatyczne wznowienie

- okres ubezpieczenia: 09-12-2013 – 08-12-2014

- okres odpowiedzialności: 09-12-2013 – 08-12-2014

- stan umowy: nieczynna

- składka na umowie 460,00 zł - opłacana ratalnie w dwóch ratach po 230,00 zł. Pierwsza rata została uiszczona terminowo w dniu 05-12-2013 r. Natomiast druga rata

z terminem płatności 04-06-2014 r. nie została uiszczona, stąd zaległość J. J. na umowie wynosi 230,00 zł.

dowód:

- potwierdzenie pokrycia ubezpieczeniowego z dnia 01-12-2015 r. – k. 10-11.

Pismem z dnia 17-09-2015 r. ubezpieczyciel wezwał J. J. do zapłaty informując, że do dnia 17-09-2015 r. nie została odnotowana spłata z tytułu należności wynikającej z polisy: nr/seria: (...) z dnia 05-12-2013 r. Termin wymagalności określono na dzień 04-06-2014 r. Na dzień 17-09-2015 r. kwota do zapłaty z tytułu

w/w umowy wynosiła 259,08 zł, na którą składały się: kapitał 230,00 zł i odsetki 29,08 zł. Ubezpieczyciel wyznaczył termin do spłaty – do dnia 24-09-2015 r. pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego.

dowód:

- przedsądowe wezwanie do zapłaty z dnia 17-09-2015 r. – k. 12 – 13.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie niemalże w całości, tzn. zostało jedynie oddalone w niewielkim zakresie roszczenie odsetkowe, a także Sąd przyznał powodowi mniejszą, niż żądana, kwotę tytułem zwrotu kosztów procesu.

Wydany w sprawie wyrok jest zaoczny. Zgodnie z treścią art. 339 § 1 k.p.c. jeżeli pozwany nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny. W tym wypadku (zgodnie z § 2 powołanego artykułu) przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone

w celu obejścia prawa.

Pozwany J. J. nie złożył odpowiedzi na pozew, mimo iż był do tego zobowiązany przez Sąd (pismem z dnia 17-12-2015 r., w wykonaniu zarządzenia Sędziego

z dnia 15-12-2015 r.) oraz został pouczone o konsekwencjach (art. 207 § 2, 6 i 7 k.p.c.).

W żaden sposób pozwany nie ustosunkował się w toku całego postępowania do żądań powoda, nie stawiał się również na rozprawie w dniu 29-01-2016 r., mimo iż został o jej terminie prawidłowo zawiadomiony.

Poza tym, w ocenie Sądu, okoliczności powoływane przez powoda w toku procesu nie budziły wątpliwości, a nadto, znajdowały potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym w postaci dokumentów, szczegółowo wymienionych w poprzedniej części uzasadnienia.

Zgodnie z treścią art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Z kolei przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony (art. 822 § 1 k.c.). Artykuł 808 § 2 k.c. stanowi, że roszczenie o zapłatę składki przysługuje ubezpieczycielowi wyłącznie przeciwko ubezpieczającemu. Natomiast stosownie do treści art. 813 § 1 k.c., składkę oblicza się za czas trwania odpowiedzialności ubezpieczyciela.

Powód dochodził w przedmiotowym postępowaniu zapłaty przez pozwanego (ubezpieczającego) raty składki ubezpieczenia OC. Zgodnie z przedłożoną polisą strony procesu zawarły umowę ubezpieczenia komunikacyjnego OC oraz (...). Do stosunku prawnego łączącego strony umowy OC mają zastosowanie przepisy ustawy z dnia 22 maja 2003

r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. z 2013 r., poz. 392 j.t. ze zm.) – dalej: ustawa lub ustawa o ubezpieczeniach obowiązkowych.

Artykuł 28 ust. 1 ustawy stanowi, że jeżeli posiadacz pojazdu mechanicznego nie później niż na jeden dzień przed upływem okresu 12 miesięcy, na który umowa ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych została zawarta, nie powiadomi na piśmie zakładu ubezpieczeń o jej wypowiedzeniu, uważa się, że została zawarta następna umowa na kolejne 12 miesięcy.

Powód wykazał dokumentem polisy z dnia 28-11-2011 r., że po pierwsze strony pozostawały w tamtym czasie w stosunku ubezpieczenia OC komunikacyjnego, a po drugie, że już tamta umowa była kontynuacją poprzedniej umowy ubezpieczenia samochodu. Kolejno, powód oświadczył w piśmie procesowym z dnia 19-01-2016 r., że pozwany nie wypowiedział umowy ubezpieczenia przed końcem okresu obowiązywania. Pozwany nie ustosunkował się do tego twierdzenia. Nadto, jego prawdziwość powód wykazał dokumentem potwierdzenia pokrycia ubezpieczeniowego z dnia 01-12-2015 r. Z dokumentu tego, którego prawdziwość i treść nie była kwestionowana, wynika wprost data zawarcia umowy

(05-12-2013 r.) na kolejny 12- miesięczny okres odpowiedzialności ubezpieczyciela:

od 09-12-2013 r. do 08-12-2014 r. Fakt, iż doszło do automatycznego wznowienia umowy potwierdza też informacja z treści tego dokumentu, iż pozwany J. J. uiszczył terminowo pierwszą ratę składki w kwocie 230 zł w dniu 05-12-2013 r. Tym samym pozwany potwierdził, iż miał świadomość kontynuacji umowy ubezpieczenia i nie kwestionował wysokości składki, tj. 460,00 zł - miała być opłacana ratalnie w dwóch ratach po 230,00 zł. Jak wynika z powoływanego dokumentu, druga rata z terminem płatności 04-06-2014 r. nie została uiszczona.

Tym samym powód udowodnił (art. 6 k.c.) fakt zawarcia i kontynuacji pomiędzy stronami procesu umowy ubezpieczenia OC, a także wykazał w/w dokumentami istnienie

i wysokość roszczenia wynikającego z tej umowy dotyczącego zapłaty składki. Dodatkowo wobec niezakwestionowania twierdzeń powoda przez pozwanego, sąd przyjął na podstawie art. 339 § 2 k.p.c. za prawdziwe twierdzenie powoda, iż pozwany nie uiszczył raty składki

w kwocie kapitału: 230 zł, co również pośrednio potwierdza dokument prywatny wezwania do zapłaty z dnia 17-09-2015 r. złożony przez powoda jako dowód w sprawie.

Oprócz należnej kwoty kapitału (230 zł) powód dochodził zapłaty odsetek ustawowych skapitalizowanych za okres od 05-06-2014 r. do dnia 21-09-2015 r. Początkowa data naliczania odsetek została wskazana prawidłowo jako pierwszy dzień wymagalności roszczenia – termin zapłaty raty składki upłynął bowiem 04-06-2014 r., co zostało wyżej wykazane, więc od dnia następnego pozwany pozostawał w zwłoce, zgodnie z treścią art. 481 § 1 k.c. Przepis ten stanowi, że jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Natomiast data końcowa (21-09-2015 r.) została określona przez powoda jako dzień poprzedzający wniesienie powództwa. Wbrew twierdzeniom powoda, powództwo zostało wniesione nie 22-09-2015 r., a w dniu 23-09-2015 r.,

co jednoznacznie wynika z akt elektronicznego postępowania. Powód mógł więc skapitalizować odsetki za okres aż do dnia 22-09-2015 r. włącznie, czego nie zrobił, więc Sąd nie mógł zasądzić ponad jego żądanie (art. 321 § 1 k.p.c.). Nadto, prawidłowo wyliczona kwota odsetek ustawowych za okres wskazany przez powoda (05-06-2014 r. – 21.09.2015 r.) wynosi 30,23 zł, a nie 29,08 zł. Jednak, jak wyżej wskazano, Sąd nie może orzekać ponad żądanie pozwu. Wobec tego Sąd zasądził na rzecz powoda od pozwanego kwotę 259,08 zł (230 zł + 29,08 zł) zgodnie z żądaniem pozwu.

Ponadto, powód żądał od całej powyższej kwoty dalszych odsetek ustawowych od dnia 22-09-2015 r. do dnia zapłaty. Kwota kapitału 230 zł była wymagalna już 05-06-2014 r., więc powód mógł domagać się odsetek od dnia 22-09-2015 r. do dnia zapłaty, mając na uwadze, że wyżej opisana kapitalizacja objęła okres do 21.09.2015 r.

Natomiast odsetek od odsetek skapitalizowanych tj. od kwoty 29,08 zł powód mógł żądać dopiero od dnia wytoczenia powództwa, czyli od 23-09-2015 r., a nie od 22-09-2015 r. Roszczenie odsetkowe za ten jeden dzień należało więc oddalić na podstawie art. 482 § 1 k.c., zgodnie z którym od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa, chyba że po powstaniu zaległości strony zgodziły się na doliczenie zaległych odsetek do dłużnej sumy. Powód nie wykazał zgody pozwanego określonej w w/w artykule in fine.

Powód domagał się zasądzenia od pozwanego odsetek ustawowych. Wskazać należy, że w dniu 01-01-2016 r. weszła w życie ustawa z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2015 r., poz. 1830). Zmieniła ona m.in. brzmienie

art. 481 k.c. Natomiast stosownie do treści art. 56 tej ustawy do odsetek należnych za okres kończący się przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Artykuł 481 § 2 k.c. w dotychczasowym brzmieniu przewidywał, że jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się „odsetki ustawowe”. Po zmianie wprowadzonej powyższą ustawą powyższy paragraf stanowi, że jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była oznaczona, należą się „odsetki ustawowe za opóźnienie” w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych. Mając na uwadze powyższe, Sąd w pkt I lit. a) i b) sentencji wyroku podzielił należności odsetkowe na okresy do 31-12-2015 r. i od 01-01-2016 r. do dnia zapłaty.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c., nakładając obowiązek ich zwrotu na pozwanego, mając na uwadze, że powód uległ tylko co do nieznaczonej części swego żądania. Wskazać również należy, że pozwany nie podniósł w procesie żadnych kosztów. Sąd zasądził w punkcie III sentencji wyroku od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 90 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania. Na kwotę tę składają się:

30 zł – opłata sądowa od pozwu oraz kwota 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego powoda przez radcę prawnego – na podstawie § 2 ust. 1 i 2 w zw. z § 6 pkt 1) Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. z 2013 r., poz. 490 j.t. ze zm.). Strona powodowa domagała się zasądzenia tytułem kosztów zastępstwa prawnego kwoty 120 zł, tj. podwójnej stawki minimalnej określonej w § 6 pkt 1) powoływanego rozporządzenia. Jednak pełnomocnik powoda w żaden sposób nie uzasadnił wniosku

o przyznanie kwoty wyższej niż stawka minimalna, nie wykazał zwiększonego nakładu pracy, przyczynienia się do wyjaśnienia i rozstrzygnięcia sprawy. Za odmową przyznania podwójnej stawki przemawia również nieskomplikowany i powtarzalny charakter sprawy i niewielka wartość przedmiotu sporu. Powód nie wykazał również poniesienia opłaty manipulacyjnej

w kwocie 0,38 zł.

Na podstawie art. 333 § 1 pkt 3 k.p.c. Sąd z urzędu nadaje wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności, jeżeli wyrok uwzględniający powództwo jest zaoczny. Z uwagi na powyższy przepis, Sąd w punkcie VI sentencji nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji wyroku.